Koningin Zomer

Koningin Zomer en haar verhalen

De Koningin van de Lente kleurt de natuur elk jaar opnieuw met felle, warme kleuren. Wanneer zij weer gaat slapen, ontwaakt haar zuster, de Koningin van de Zomer. De zomerkoningin heeft oranje-gele haren die als vlammetjes rechtop vliegen. Ze kijkt dikwijls omhoog, naar de Man van de Zon. Die komt nu ook het dichtst bij de Moeder van de Aarde. Elk jaar wordt de koningin blij van de bloeiende bloemen, bloesems en bomen. Ze geniet van de kleuren van de vlinders, bijen en alle andere diertjes.

De Koningin van de Zomer vertelt namelijk overdag mooie verhalen van alles wat ze gezien heeft in haar lange leven. Daarom is haar bijnaam ook ‘de Vertelster'. Alle bloemgeuren maken het voor Koningin Zomer nog leuker om te spreken. De Man van de Zon wil die verhalen goed kunnen horen en komt daarom met zijn oor dichter bij de Aarde. Daardoor kan het heel warm worden. Zij vertelt waarom alle planten, bloemen en insekten hun verschillende kleuren, geuren, geluiden en vormen hebben. Ook vertelt ze over de geboorte van hun Moeder Aarde en van haar en haar drie zussen.

De vier koninginnen hebben van in het begin alles op de aarde samen opgebouwd. Zo leerden ze heel hard spurten om snel op alle plaatsen te komen. Ze leerden een taal spreken en schrijven om elkaar te begrijpen en verhalen te kunnen vertellen. Ook leerden ze de wolken huilen om weer water aan de natuur te kunnen geven. En ze leerden wat verdriet en verlies is, maar ook liefde en vriendschap. Zo kunnen ze met hun verdriet alles laten bevriezen in de winter en met de liefde weer alles laten ontdooien in de lente. Met al deze talenten kunnen alle vier koninginnen de natuur elk jaar opnieuw laten openbloeien en dan weer inslapen en bevriezen om daarna weer te ontdooien.

Het dier dat Moeder Aarde verandert

Elk jaar opnieuw doen de koninginnen de ontdekking dat Moeder Aarde warmer wordt. Het lijkt wel alsof ze koorts heeft. De Aarde is op veel plaatsen heel erg veranderd. In sommige meren en rivieren is het waterpeil enorm gezakt en soms zijn ze helemaal uitgedroogd. Op andere plaatsen is het ijs van de gletsjers op de bergen gesmolten. Daardoor zijn ook de rivieren die vanuit de bergen stroomden verdwenen. Ze spreekt er altijd over met de Man van de Zon. Hij luistert dan aandachtig en denkt diep na. Hij heeft altijd goed kunnen kijken op de hele aardbol en kan alle dieren van de aarde goed zien. Hij vertelt de zomerkoningin over een speciaal dier dat leeft op de gehele planeet. Het dier kan verschillende kleuren hebben, namelijk lichtgeel, wit, wit-roze, donker

en licht bruin en zij leven dikwijls dicht bij elkaar. Zij bouwen vele dingen en zij veranderen dikwijls delen van het vasteland en het water. Soms nemen ze stukken natuur weg en plaatsen er soms nieuwe, vreemde dingen op. De Man van de Zon en de koningin zijn er zeker van dat deze dieren een grote oorzaak zijn van de verandering van de temperatuur op aarde. Zij hebben immers al zoveel veranderd. De koningin leest ook in het schriftje van haar zus, koningin Herfst, over 'het dier dat Moeder Aarde verandert'. Koningin Herfst is namelijk de dieren gaan bekijken tussen een spelonk van een rots door. Ze zag dat het dier veel bezig was met dingen zelf te bouwen en maken. Dingen die veel lawaai maken en waar stinkende dampen uitkomen. In sommige van die dingen kunnen ze zitten en dan bewegen ze heel snel vooruit. Het groene gras en mos hebben ze vervangen door stukken grijze, platte grond.

Bijna was de Zomer gedaan

De Man van de Zon vertelt Koningin Zomer over een bos dat het speciale dier aan het vernietigen is. De koningin besluit er naartoe te gaan. Wanneer ze aankomt, verstopt ze zich achter de bomen. Ze ziet een hele groep speciale dieren met grote grijpwerktuigen. Ze sleuren er de ene boom na de andere mee neer en stapelen die op elkaar. Ze wil de grijpwerktuigen tegenhouden en loopt met haar lange benen tot voor de bomen. Zo blijft ze met gespreide benen en armen staan. De speciale dieren kijken verbaasd en beginnen te roepen naar haar. Maar ze blijft moedig staan. Twee speciale dieren lopen zelfs naar haar toe en trekken haar mee met haar armen. De koningin trekt zich met al haar kracht los en zet het op een lopen. Ze loopt honderden kilometers ver tot ze bij haar ondergrondse troonkamer komt en daalt naar beneden. Puffend gaat ze op haar bed zitten. 'Oef, dat was wel nipt'. Ze neemt haar schriftje en schrijft haar gevaarlijke avontuur neer. Volgens haar is het speciale dier wel sterk en heel koppig. En het lijkt van uiterlijk op de koninginnen, maar dan kleiner en ze lopen minder snel. Koningin Herfst haalt opgelucht adem wanneer ze het verhaal van haar zus leest. 'Stel je voor dat ze haar hadden gevangen genomen. Dan zou er dit jaar geen zomer meer zijn.'